

froid intérieur de la terre et d'un bassin d'eau souterrain. Il vit sur le bord du réservoir un sanctuaire que visitent fréquemment les pèlerins, et qui est consacré à Brare (*Bharu* ou *Babhru*?) : c'est pourquoi la fontaine est appelée *Send Brary* (सिन्धोभरु, ou सिन्धोवधु *Sindhobharu* ou *Sindhobabhru*?) (*Voyage de François Bernier*, t. II, p. 291-292; Amsterdam, 1723.) Le père Tiefertaler, qui la vit près d'un siècle plus tard, explique presque de la même manière les phénomènes dont il s'agit, et la nomme *Barari sindh* (भरोस्सिन्धु, *Baróssindhu*?) Voyez Tiefertaler publié par Bernoulli, t. I, p. 83.

Je crois devoir ajouter ici une autre description de la fontaine de Sindôbharu; elle est extraite du *Dabistan*, livre persan, qui jusqu'à présent est resté trop peu connu, quoiqu'il contienne peut-être les meilleurs renseignements que nous puissions tirer des sources persanes sur les religions de l'Inde telles qu'elles existaient dans ce pays au xvie siècle; il renferme aussi un grand nombre des traditions, tant historiques que fabuleuses, qui depuis bien longtemps ont cours parmi les peuples de l'Asie. Dans la viie section du *Dabistan* intitulée : *sur les Châktians* (Çaktyas), édit. de Calcutta, texte persan, p. 239, on lit ce qui suit :

وزعم هندوان آنست این همه تیرتها که در جهان است قایم
مقام هرتیرتهی از ان در کشمیر تیرتهی هست که با وجود
آن تیرته کشمیر نیاز رفتن تیرتهای بلاد دیگر نباشد وتیرته
محل بزرگوار را گویند مثلا پریاک که اکنون مشهور باله آباد
است شهاب الدین پور است وگنگا درلارسون وقس علی هذا
ودر کشمیر شکفتها بسیار است یکی از ان سندبرارست وگویند
برهنی مرتاض بود از باستان در دره کوهی ساکن ودر انجا
بپرستاری ایزد متعال اشتغال داشت و سالی یک نوبت بگنگ شتافته
غسل کردی چون بسی سالیان برین بگذشت گنگ با برهن گفت
که تو پیوسته این مایه راه می پیمای درین ره سپری از پرستش
دادار باز می مانی من بعد پیمان من با تو آنست که چون آفتاب